

3 Μαΐου: Εορτάζουν οι Άγιοι Μάρτυρες Τιμόθεος και Μαύρα

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 3 Μαΐου, η Εκκλησία τιμά τη μνήμη των [Αγίων Τιμοθέου και Μαύρας](#), Διοδώρου και Ροδοπιανού διακόνου και του Οσίου Πέτρου, Επισκόπου Άργους.

- Του ΛΑΜΠΡΟΥ Κ. ΣΚΟΝΤΖΟΥ, Θεολόγου - Καθηγητού

Οι Άγιοι Τιμόθεος και Μαύρα: Οι ηρωικοί Μάρτυρες του Χριστού

Οι πρωτοχριστιανικοί διωγμοί είναι η ηρωικότερη ιστορική περίοδος όχι μόνο για την Εκκλησία, αλλά και για ολόκληρη την ανθρωπότητα. Οι Χριστιανοί μάρτυρες και ομολογητές υπέδειξαν πρωτοφανές ηρωικό φρόνημα, αψηφώντας τις διώξεις, τις ταλαιπωρίες, τα φρικτά βασανιστήρια και αυτόν τον θάνατο, που τους υπέβαλλε ο πτωτικός κόσμος, στα πρόσωπα των εκπροσώπων της θνήσκουσας ειδωλολατρίας.

Δύο από τις μυριάδες των Μαρτύρων, οι οποίοι έχυσαν το τίμιο αίμα τους για το Χριστό, είναι και το νεαρό συζυγικό ζευγάρι των αγίων Τιμοθέου και Μαύρας. Έζησαν στα τέλη του 3ου και στις αρχές του 4ου αιώνα. Κατάγονταν από τα μέρη της Αιγύπτου στην περιοχή της Θηβαΐδος και ζούσαν σε μια μικρή πόλη, που ονομάζονταν «Κωμόπολις των Παναπέων».

Είχαν λάβει χριστιανική ανατροφή και μεγάλωσαν με πνευματικό εφόδιο την ευσέβεια και την ακράδαντη πίστη ότι ο Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Θεός, ο Οποίος έγινε άνθρωπος για να σωθεί δι' Αυτού το ανθρώπινο γένος. Ζώντας ανάμεσα σε φανατικούς ειδωλολάτρες, διαπίστωσαν εύκολα το πυκνό σκοτάδι της πλάνης της λατρείας των ανύπαρκτων, γελοίων και ανήθικων παγανιστικών «θεών». Έβλεπαν με λύπη τις απίστευτες δεισιδαίμονες τελετουργίες των αδίστακτων και σκοταδιστών ειδωλολατρών ιερέων, τις αμέτρητες ζωοθυσίες για τον εξευμενισμό των κακούργων και μισάνθρωπων «θεών». Άκουγαν συχνά για ανθρωποθυσίες, οι οποίες, σύμφωνα με τις σαφείς πληροφορίες του νεοπλατωνικού φιλοσόφου Πορφυρίου και του σοφιστή Λιβάνιου, γινόταν και ως αυτόν τον 4ο μ. Χ. αιώνα! Έβλεπαν επίσης αγύρτες μάντεις και ορφεοτελεστές να περιφέρονται από τόπο σε τόπο και να εκμεταλλεύονται τους αφελείς ειδωλολάτρες. Έβλεπαν επίσης άτυχα νεαρά κορίτσια, αλλά και παντρεμένες γυναίκες να τις μεταβάλουν οι ιερείς - προαγωγοί της Αφροδίτης σε ιερόδουλες, να τις κλείνουν στα αισχρά «Ιερά Πορνεία», υπηρετώντας την απαίσια «θεά» και αποφέροντας για εκείνους τεράστια κέρδη. Αυτή ήταν δυστυχώς η θρησκευτική κατάσταση την εποχή εκείνη!

Δεν έφτανε όμως αυτό, αλλά συνεχίζονταν στις μέρες τους οι τριακοσίων χρόνων απηνείς διωγμοί κατά των Χριστιανών. Μάλιστα βρισκόταν σε πλήρη εξέλιξη ο φοβερότερος από όλους τους προηγούμενους, ο φοβερός διωγμός του Διοκλητιανού (284-305). Τα αδίστακτα και σκοταδιστικά ειδωλολατρικά ιερατεία του Κλαρίου και του Διδυμαίου Απόλλωνος της Μ. Ασίας είχαν πείσει τον δεισιδαίμονα αυτοκράτορα ότι τους είχαν δήθεν διαμηνύσει οι «θεοί» ότι έπαψαν να είναι ευμενείς προς την αυτοκρατορία, λόγω της παρουσίας των Χριστιανών και πως απαιτούσαν την εξαφάνισή τους για να ξαναγίνουν ευμενείς! Ο θρησκομανής αυτοκράτορας πείστηκε και έτσι κηρύχτηκε ο πιο σκληρός διωγμός,

με στόχο την εξαφάνιση των Χριστιανών.

Έφτασε η διαταγή και στην Αίγυπτο. Ο φανατικός ειδωλολάτρης έπαρχος Αρριανός ανάλαβε να την εφαρμόσει. Ο Τιμόθεος ήταν αναγνώστης στην εκκλησία, δηλαδή είχε τη διακονία να διαβάζει τα αναγνώσματα κατά την ώρα της λατρείας. Η διαταγή προέβλεπε και το κάψιμο των χριστιανικών βιβλίων. Ο Αρριανός απαίτησε από τον Τιμόθεο να του παραδώσει τα λειτουργικά βιβλία. Ο ευσεβής νέος αρνήθηκε λέγοντας στον σκοταδιστή ειδωλολάτρη έπαρχο: «Τα βιβλία αυτά είναι σαν παιδιά δικά μου. Αυτά με στηρίζουν και με αυτά επικαλούμαι την βοήθεια του Θεού. Και όπως κανένας αληθινός πατέρας δεν παραδίδει θεληματικά τα τέκνα του στον θάνατο, έτσι και εγώ δεν προσφέρω για κάψιμο τα ιερά βιβλία της Εκκλησίας».

Η θαρραλέα και ομολογιακή στάση του Τιμόθεου εξόργισε τον Αρριανό, ο οποίος έδωσε διαταγή να συλληφθεί και να αρχίσουν τα βασανιστήρια. Πυράκτωσαν σίδερα και τα έχωσαν στα αυτιά του, με αποτέλεσμα να πεταχτούν οι κόρες των

οφθαλμών του. Κατόπιν τον έδεσαν στον τροχό, σε ένα φριχτό όργανο βασανισμού της εποχής εκείνης. Κατά τρόπο θαυματουργικό διαλύθηκε ο τροχός και ελευθερώθηκε ο Τιμόθεος. Όμως οι βασανιστές του τον έριξαν στη σκοτεινή φυλακή για να βρουν άλλους τρόπους βασανισμού.

Η Μαύρα ήταν σύζυγος του Τιμόθεου, είχαν παντρευτεί είκοσι μέρες πριν. Οι βασανιστές του σκέφτηκαν να χρησιμοποιήσουν τη νιόπαντρη σύζυγό του για να τον μεταπείσει να αρνηθεί το Χριστό και να ασπασθεί την ειδωλολατρία. Η Μαύρα καμώθηκε πως δέχτηκε και έτσι την οδήγησαν στη φυλακή να μιλήσει στον Τιμόθεο. Όταν έφτασε κοντά του τον αγκάλιασε και του ανακοίνωσε και τη δική της απόφαση να μαρτυρήσει για το Χριστό. Την ομολογία της αυτή την έκανε και δημόσια, ώστε συνελήφθη και υποβλήθηκε σε φρικτά βασανιστήρια.

Οι δύο Μάρτυρες παρέμειναν εδραίοι στην πίστη τους, παρ' όλους τους αβάσταχτους πόνους και τους εξευτελισμούς τους. Η χάρις τους Θεού τους προστάτευε και τους ενδυνάμωνε. Μάλιστα θεράπευε θαυματουργικά τις πληγές τους και σταματούσε τις αιμορραγίες! Βλέποντας οι απάνθρωποι δήμιοι παγανιστές ότι ήταν αδύνατον να λυγήσουν με τα μαρτύρια, αποφάσισαν να τους σταυρώσουν, για να πεθάνουν με τον ίδιο τρόπο που πέθανε ο αρχηγός της πίστης τους, όπως ούρλιαζαν από το θυμό τους. Τους γύμνωσαν και τους ανέβασαν στο σταυρό. Εκεί βρήκε την αφορμή ο διάβολος να τους πειράξει. Τους υπέβαλε σε σκέψεις, όπως αν αρνηθούν, έστω εικονικά την πίστη τους θα έσωζαν τη ζωή τους και θα απολάμβαναν αξιώματα. Αλλά ο Τιμόθεος και η Μαύρα κατάλαβαν την παγίδα του διαβόλου και άρχισαν να προσεύχονται με όλη τη δύναμη της ψυχής

τους και να στηρίζουν ο ένας τον άλλον μέσα στις φρικτές οδύνες τους. Μια ανεξήγητη ιλαρότητα ζωγραφίστηκε στα πρόσωπά τους και ένα ουράνιο φως τύλιξε τα γυμνά τίμια σώματά τους. ένοιωθαν απέραντη αγαλλίαση και τιμή, που αξιώθηκαν να πεθάνουν με τον τρόπο που πέθανε ο Λυτρωτής τους Χριστός! Έτσι παρέδωσαν τις αγιασμένες ψυχές τους στον Κύριο και αναχώρησαν για τον παράδεισο να χαίρονται στους ατελεύτητους αιώνες την παρουσία και τις αστείρευτες ευλογίες του Θεού! Η μνήμη τους εορτάζεται στις 3 Μαΐου.

Αυτοί ήταν οι άγιοι καλλίνικοι Μάρτυρες Τιμόθεος και Μαύρα, οι οποίοι με την πίστη τους στο Χριστό νίκησαν τις αντίθεες δυνάμεις του κόσμου. Το τίμιο αίμα τους κύλισε στον ποταμό των αιμάτων των έντεκα εκατομμυρίων Μαρτύρων, αποπλένοντας και καθαρίζοντας την ανθρωπότητα από την ηθική μπόχα του προχριστιανικού κόσμου.